

Sygn. akt VIII Ua 41/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Stąsik-Żmudziak (spr.)

Sędziowie: SO Maria Kaczmarek

SR del do SO Agnieszka Błach-Jóźwik

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 r. w Lublinie

sprawy z odwołania M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do zasiłku chorobowego i zwrot zasiłku chorobowego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 lutego 2015 r., sygn. akt VII U 1607/15

apelację oddala.

Sygn. akt VIII Ua 41/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie po rozpoznaniu sprawy M. F. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L. o prawo do zasiłku chorobowego i zwrot zasiłku chorobowego na skutek odwołania M. F. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 30 września 2015 roku znak (...) oraz z dnia 24 września 2015 roku znak (...) zmienił zaskarżone decyzje i przyznał wnioskodawczyni M. F. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 9 sierpnia 2015 r. do 14 września 2015 r. oraz ustalił, że wnioskodawczyni nie jest zobowiązana do zwrotu kwoty pobranego zasiłku wraz z odsetkami.

Powyższy wyrok został oparty na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 24 września 2015 roku, nr (...) odmówił M. F. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia pracowniczego za okres od 9 sierpnia 2015 roku do 14 września 2015 roku.

W uzasadnieniu decyzji, powołując się na art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, organ rentowy podniósł, iż tytuł ubezpieczenia chorobowego w Banku (...) we W. ustał w dniu 30 czerwca 2015 roku. Po ustaniu tytułu ubezpieczenia, wnioskodawczyni rozpoczęła prowadzenia działalności gospodarczej od 17 sierpnia 2015 roku.

Decyzją z dnia 30 września 2015 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zobowiązał M. F. do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 3.019,39 zł. Na ustaloną kwotę składa się należność główna 3.000,99 z funduszu chorobowego za okres od 9 sierpnia 2015 roku do 5 września 2015 roku oraz odsetki w kwocie 18,40 zł z funduszu chorobowego.

W dniu 21 października 2015 roku, M. F. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 30 września 2015 roku. Wskazała, iż w okresie od 30 czerwca 2015 roku do 5 września 2015 roku nie świadczyła żadnej pracy zarobkowej a działalność gospodarczą założyła przez Internet, nie wychodząc z domu. W tym czasie nie zostały podjęte przez nią żadne prace zarobkowe, a działalność nie funkcjonowała. Zaznaczyła przy tym, iż nie posiada wykształcenia pedagogicznego więc prowadzenie przez nią lekcji było nie możliwe. Do prowadzenia zajęć miała zatrudnić wykształconych nauczycieli.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu pozwany podtrzymał argumentację z zaskarżonej decyzji z dnia 30 września 2015 roku.

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska zajęte w sprawie, przy czym wnioskodawczyni wskazała, że wnosząc odwołanie od decyzji z dnia 30 września 2015 r. zobowiązującej ją do zwrotu zasiłku, była przekonana, że „odwołanie obejmie całość sprawy”, w tym decyzję z dnia 24 września 2015 r., odmawiającą jej prawa do spornego zasiłku chorobowego. Sprecyzowała swoje odwołanie wskazując, że dotyczy ono obu decyzji i wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania także od decyzji z dnia 24 września 2015 r.

M. F. była zatrudniona w (...) Bank (...) S.A. we W., na podstawie umowy o pracę do 30 czerwca 2015 roku. Stosunek pracy ustał na skutek rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę.

Od 9 sierpnia 2015 roku do dnia 14 września 2015 roku skarżąca była nieprzerwanie niezdolna do pracy z powodu choroby - (...)W dniu 17 sierpnia 2015 roku, drogą elektroniczną – przez Internet, zarejestrowała działalność gospodarczą – (...)Zrobiła to zachęcana przez terapeutę i znajomych aby przełamać złe samopoczucie po utracie pracy. Działalność ta faktycznie została jednak uruchomiona dopiero w drugiej połowie września 2015 roku, bo do tego czasu M. F. źle się czuła. W związku z tym nie wykonywała żadnych czynności zmierzających do uruchomienia szkoły, nie osiągała też żadnego dochodu ani zarobku.

W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, M. F., prowadziła księzkę przychodów i rozchodów a pierwszy rachunek wystawiła w dniu 3 października 2015 roku.

W dniu 7 września 2015 roku wnioskodawczyni złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych dokument (...) z wnioskiem o objęcie jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od dnia 17 sierpnia 2015 roku z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Rejonowy podniósł, że według art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2014.159 j.t., dalej zwana ustawą zasiłkową), zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie natomiast z art. 13 ust 1 pkt 2 cytowanej ustawy zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Jak wynika z przywołanego art. 13 ustawy zasiłkowej, samo istnienie odrębnego tytułu ubezpieczenia nie przekreśla prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego. Ubezpieczony musi bowiem

prowadzić lub kontynuować działalność zarobkową, a ta wymaga wykonania czynności, usług i istnienia dochodu z tego tytułu.

Sąd Rejonowy dalej wskazał, iż przyczyną wyłączającą prawo do zasiłku chorobowego jest istnienie innych źródeł dochodów m.in. z własnej kontynuowanej lub podjętej działalności zarobkowej (dochód z tej działalności lub zasiłek chorobowy z tytułu kontynuowanej równolegle lub nowej aktywności zawodowej, nabyty na ogólnych zasadach). W tym przypadku wypłata zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia byłaby sprzeczna z ratio legis omawianej regulacji, która sprowadza się do dostarczenia środków utrzymania byłemu ubezpieczonemu, który z powodu ustania pracy zarobkowej traci dotychczasowe dochody, a któremu choroba przeszkodziła w znalezieniu i podjęciu nowej pracy zarobkowej, a tym samym nowego źródła dochodów.

Przepis ten stanowił podstawę wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zaskarżonej przez M. F. decyzji.

Sąd Rejonowy podniósł, że bezspornym w przedmiotowej sprawie jest fakt ustania z dniem 30 czerwca 2015 roku tytułu ubezpieczenia chorobowego M. F. z uwagi na zatrudnienie w (...) Bank (...) SA. we W., jak również zarejestrowania w dniu 17 sierpnia 2015 roku, przez Internet, działalności gospodarczej. Pozwany nie kwestionował również, iż w 3 października 2015 roku M. F. wystawiła pierwszą fakturę w związku z prowadzoną działalnością.

Należy wskazać, iż prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia ma charakter wyjątkowy. Wyjątkowość wyraża się w przyznaniu prawa do świadczenia w okresie, za który nie jest opłacana składka, osobom niepodlegającym ubezpieczeniu. Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że zasiłek chorobowy zastępuje utracony zarobek. Ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równolegle z taką działalnością, a ponadto jakiejkolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania. Jeżeli po ustaniu tytułu ubezpieczenia dojdzie do kontynuowania lub podjęcia działalności zostanie ona objęta ubezpieczeniem chorobowym. Wówczas zdarzenie ubezpieczeniowe (choroba) będzie pozostawać w związku z nowym tytułem ubezpieczeniowym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2012 roku, I UK 13/12).

Jak wynika z ustaleń Sądu Rejonowego, M. F. nie podjęła nowej pracy ani nie kontynuowała działalności zarobkowej po ustaniu tytułu ubezpieczenia z dniem 30 czerwca 2015 roku. Co prawda wnioskodawczyni w dniu 17 sierpnia 2015 roku zarejestrowała działalność gospodarczą, jednak ze względu na stan swojego zdrowia, dopiero w drugiej połowie września 2015 roku podjęła czynności w prowadzonej przez siebie szkole. W międzyczasie pomiędzy 17 sierpnia 2015 roku a drugą połową września 2015 roku nie kontynuowała pracy zarobkowej w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej. Nie osiągała też żadnych dochodów. Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy stwierdził, iż po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie doszło do kontynuowania lub podjęcia nowej działalności, która ma być objęta ubezpieczeniem chorobowym. Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu I instancji, pozbawienie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych M. F. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 sierpnia 2015 roku do 14 września 2015 roku nie było prawidłowe.

Wnioskodawczyni wniosła także odwołanie od decyzji z dnia 24 września 2015r. nr sprawy (...) wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Stosownie do treści art. 477⁹ kpc odwołanie wnosi się w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji. Z §3 tego przepisu wynika, że Sąd odrzuci odwołanie wniesione po terminie, chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W ocenie Sądu Rejonowego okoliczności sprawy nie pozwalają odrzucić odwołania wnioskodawczyni od decyzji z dnia 24 września 2015 r. Słusznie podnosi skarżąca, że obie decyzje dotyczą tych samych okoliczności faktycznych - podjęcia działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Wnioskodawczyni mimo prawidłowego pouczenia o prawie odwołania od każdej decyzji miała prawo przypuszczać, że jeśli zaskarzy decyzję, dotyczącą zwrotu zasiłku odwołanie to będzie się także odnosić do decyzji odmawiającej jej tego zasiłku. Wnioskodawczyni nie ma wykształcenia prawniczego i mogła odnieść takie mylne wrażenie. Nadto w ocenie

Sądu Rejonowego, skoro przesłanką odmowy i zwrotu zasiłku są te same fakty i ta sama podstawa prawna - art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej organ rentowy powinien to objąć jedną decyzją. W tym wypadku ubezpieczona nie miałaby żadnych wątpliwości co do zakresu zaskarżenia decyzji. Dlatego Sąd Rejonowy uwzględnił także odwołanie od decyzji z dnia 24 września 2015 r. i zmienił ją z podanych już wyżej względów (w spornym okresie czasu wnioskodawczyni nie podjęła działalności zarobkowej).

W myśl art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 121, zwanej dalej ustawą systemową) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11 tego przepisu.

Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie zmieniając decyzję z dnia 24 września 2015 roku, nr (...) i przyznając M. F. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia pracowniczego za okres od 9 sierpnia 2015 roku do 14 września 2015 roku uznał tym samym, iż nie ma również podstaw do żądania przez ZUS zwrotu kwoty pobranego zasiłku wraz z odsetkami.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1/ naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2014, 159 ze zm.) przez uznanie, że wnioskodawczyni przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od 9 sierpnia 2015 roku do 14 września 2015 roku tj. za okres po ustaniu pracowniczego tytułu ubezpieczenia zarobkowej działalności gospodarczej stanowiącej tytułu do objęcia jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, przez ustalenie, że nieosiągnięcie z tego tytułu jakichkolwiek dochodów nie oznacza prowadzenia działalności gospodarczej, co doprowadziło do przyznania wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od 9 sierpnia 2015 roku do dnia 14 września 2015 roku i zwolnienia jej z obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia,

2/ naruszenie prawa procesowego, a to art. 477⁹ k.p.c. przez rozpoznanie odwołania złożonego po upływie terminu odwoławczego pomimo niewykazania niezależnych od odwołującej się przyczyn uniemożliwiających złożenie go w terminie ustawowym.

Zarzucając powyższe organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołanie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna a podniesione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

W szczególności bezzasadny jest zarzut naruszenia przepisów art. 477⁹ kpc. Organ rentowy twierdził, że SR rozpoznał odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z 24.09.2015r. odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia pracowniczego za okres od 09.08.2015r. do 14.09.2015r. mimo, że wnioskodawczyni dopiero na rozprawie w dniu 25.02.2016 roku złożyła odwołanie do protokołu rozprawy, nie przedstawiając okoliczności świadczących o istnieniu obiektywnych przeszkód do złożenia odwołania w terminie. Zdaniem organu wnioskodawczyni uchybiła miesięcznemu terminowi do złożenia odwołania a Sąd pomimo braku podstaw do przyjęcia do rozpoznania odwołania rozpoznał je orzekając o prawie do zasiłku.

Tymczasem analiza treści odwołania wnioskodawczyni oraz jej twierdzeń na rozprawie w dniu 25.02.2016r. wskazuje, że wnioskodawczyni składając odwołanie w piśmie z dnia 10.09.2015r. odwołała się jednocześnie od decyzji z 24.09.2015r. Wnioskodawczyni wprawdzie określiła w swoim odwołaniu, że odwołuje się od decyzji z 30.09.2015r. sygnalizując brak podstaw do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego ale wyraźnie podała, że wnosi o zmianę decyzji i przyznanie jej prawa do zasiłku za okres od 09.08.2015r. do 05.09.2015r., o czym rozstrzygnięto w decyzji z 24.09.2015r. Zatem słusznie Sąd przyjął, że skonstruowane nieprecyzyjnie odwołanie w piśmie 10.09.2015r. dotyczy dwóch decyzji: tak decyzji z 24.09.2015r. jak i decyzji z 30.09.2015r. Temu służyło odebranie wyjaśnień na rozprawie w dniu 25.02.2016r. To, że wnioskodawczyni wyjaśniła na rozprawie zakres swojego odwołania nie świadczy, że dopiero

w tym dniu złożyła odwołanie od wskazanej decyzji. Sąd prawidłowo zinterpretował wolę odwołującej zawartą w pisemnym odwołaniu i nie traktował wyjaśnień z 25.02.2016r. jako złożonego w tym momencie odwołania od decyzji z 24.09.2015r. Słusznie nie ustalał przyczyn przekroczenia terminu do złożenia odwołania gdyż zasadnie potraktował je jako złożone terminie i nie podlegające odrzuceniu stosownie do regulacji zawartej w art. 477⁹ kpc.

Na uwzględnienie nie zasługuje też zarzut naruszenia prawa materialnego a mianowicie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2014, 159 ze zm.). Przepis ten stanowi, iż zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Jak zatem wprost wynika z treści cytowanego przepisu zasiłek chorobowy po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu jeżeli osoba niezdolna do pracy podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 punkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t.:Dz. U. z 2015 r. poz. 121) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z art. 13 pkt 4 ww. ustawy osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Wbrew twierdzeniom organu ubezpieczeniowego Sąd dokonał prawidłowej wykładni tego przepisu i właściwie go zastosował.

Z ustaleń faktycznych Sądu, które nie zostały zakwestionowane przez apelującego wynika, że M. F. po ustaniu zatrudnienia z dniem 30.06.2015r. w trakcie niezdolności do pracy nakłaniana przez swojego terapeutę dokonała w dniu 17.08.2015r. rejestracji działalności gospodarczej, jednakże ze względu na swój stan zdrowia dopiero w drugiej połowie września podjęła pierwsze czynności w założonej przez siebie szkole. Internetowo nawiązała kontakt z osobą, która zgodziła się prowadzić jej sprawy księgowe i osoba ta w dniu 07.09.2015r. dokonała zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Jednak żadne czynności gospodarcze nie miały miejsca. Nie było też żadnych innych czynności organizacyjnych, które dały by ramy do prowadzenia działalności gospodarczej, nie zawarto jakichkolwiek umów, nie poszukiwano kontrahentów. Wnioskodawczyni do połowy września 2015 roku nie zrobiła nic co świadczyłoby, że rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej, że z tego tytułu wykonywane są jakieś czynności faktyczne. Nie osiągnęła dochodów ani nie poniosła kosztów. Pierwszy rachunek wystawiła 03.10.2015r.

Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność w tym działalność gospodarczą wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności. Tak Sąd Najwyższy w wyrokach z 11 lutego 2010, I UK 221/09, z dnia 25 listopada 2005, I UK 80/05 - domniemanie faktyczne wynikające z faktu zarejestrowania działalności gospodarczej może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi.

W wyroku z 13.07.2016r. w sprawie III AUa 265/16 Sąd Apelacyjny w Lublinie wyjaśnił, że o prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej można mówić wyłącznie wówczas, gdy ma ona charakter ciągły i zorganizowany - art. 2 u.s.d.g. i gdy nastąpiło już jej rozpoczęcie. W żadnym razie wpis do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o jej prowadzeniu. Podejmowanie czynności przygotowawczych polegających na poszukiwaniu kontrahentów umowy obejmującej zakres działań określony we wpisie do ewidencji oraz gotowość do

podjęcia tych działań nie stanowią o rozpoczęciu wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 u.s.u.s., jeżeli nie doprowadziły do faktycznego jej uruchomienia.

Sąd Okręgowy w pełni podziela to stanowisko.

W okolicznościach niniejszej sprawy, w świetle przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego nie budzi wątpliwości, że wnioskodawczyni w sierpniu 2015 roku z całą pewnością nie rozpoczęła wykonywania działalności gospodarczej ani tej działalności nie wykonywała w pierwszej połowie września 2015 roku. Formalne zarejestrowanie działalności nie pozbawiało wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego, tym bardziej za okres od 09.08.2015r. a więc jeszcze poprzedzający czynność rejestracji.

Z tego względu prawidłowe jest orzeczenie Sądu przyznające wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za cały okres niezdolności do pracy od 09.08.2015r. do 14.09.2015r. i w konsekwencji ustalające, że nie ma podstaw do zwrotu pobranych kwot należnego zasiłku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy nie znajdując uzasadnionych podstaw do uwzględnienia apelacji na mocy art. 385 kpc apelację oddalił.